

تدوین راهبردهای ترویج و محتوای مطلوب آموزش المپیک در بین دانش آموزان مدارس ایران

حمیدرضا صفری جعفری^۱

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه چهرم

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۲/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۳/۳۱

چکیده

هدف این پژوهش، تدوین راهبردهای ترویج آموزش المپیک در بین دانش آموزان مدارس ایران همراه با محتوای مطلوب آن بود. پژوهش حاضر، یک مطالعه آمیخته است که به دو روش کیفی و کمی انجام شده است. در روش کیفی که از طریق گراندد تئوری اجرا شد، از دو روش نمونه‌گیری نظری و گلوله‌برفی استفاده شد. داده‌ها از طریق ۱۹ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته جمع‌آوری شدند. همچنین، در روش کمی که با استفاده از مطالعه دلفی انجام شد، ۱۴ نفر از صاحب‌نظران، طی دو مرحله در پژوهش شرکت کردند. داده‌های این مرحله از طریق پرسش‌نامه الکترونیکی جمع‌آوری شدند. یافته‌های این بخش از پژوهش شامل ۲۳ گویه بود که از طریق آزمون تی تک‌نمونه‌ای تأیید شدند و هفت گویه اول آن از طریق آزمون فریدمن رتبه‌بندی شدند. به‌طور کلی، نتایج این پژوهش نشان داد که از طریق راهبردهای آموزشی، تربیتی، ورزشی و مدیریتی می‌توان محتوای مطلوب و بومی آموزش المپیک را در بین دانش آموزان توسعه داد.

واژگان کلیدی: آموزش المپیک، المپیسم، جنبش المپیک، دانش آموزان، مدارس

مقدمه

هدف جنبش المپیک و المپیزم، ممکن است برای بسیاری از افراد حتی برخی از متخصصان تربیت بدنی مبهم باشد. در بیان این هدف باید گفت که جنبش المپیک یک مکتب کامل تعلیم و تربیت است که به دنبال انتشار ایده‌های المپیک و فلسفه المپیزم در میان جوامع مختلف است (رن، ۲۰۰۹). تفکر، شخصیت و شغل بنیان‌گذار المپیک نوین، پیر دوکوبرتن^۱، بیشترین گواه بر گرایش نهضت المپیک به اصول و بنیادهای تعلیم و تربیتی است. به عبارت دیگر، خاستگاه نهضت و جنبش المپیک نوین، تعلیم و تربیت بوده است (آزمون، ۱۳۸۶). کوکوبرتن، همانند بسیاری از معلمان و متخصصان تعلیم و تربیت زمان خود باور داشت که از طریق ورزش می‌توان بسیاری از بحران‌های اجتماعی را حل کرد. وی توانست این اهداف را به سراسر نقاط جهان گسترش دهد و حرکتی جهانی پدید آورد که در حل و فصل مناقشات سیاسی و درگیری‌های بین‌المللی مؤثر باشد (سجادی، ۱۳۸۶)؛ اما اکنون می‌توان دید که در عمل، نهضت المپیک هنوز با نقطه مطلوب کوکوبرتن فاصله دارد. در چند دهه اخیر، در بیشتر رقابت‌های ورزشی، صفات و خصوصیات بازی جوانمردانه کاهش یافته است و تأکید بیشتری بر پیروزی می‌شود که در نتیجه، بازی جوانمردانه را به حاشیه کشانیده است (ایزدی و کوزه‌چیان، ۱۳۸۶). در واقع، می‌توان گفت که با گذشت زمان این رویداد از هدف اصلی خود که مدنظر پدیدآورندگان آن بوده است، دور شده و ورزش را با مشکلاتی روبه‌رو ساخته است (حسینی، ۱۳۸۶)؛ بنابراین، از شروع المپیک مدرن، نیاز به آموزش افراد جوان در زمینه ارزش‌های نهفته ورزش از اولویت زیادی برخوردار بوده است.

سوءرفتار برخی از قهرمانان، استفاده از مواد مخدر و نیروزا، سیاست قهرمان‌پروری، دعوی لفظی و توهین‌های بی‌شرمانه، مرگ بازی جوانمردانه، تبانی و فساد در ورزش، شکسته شدن قبح رفتارهای بی‌شرمانه و رواج تبعیض نژادی و جنسی، بعضی از مشکلات جدی ورزش معاصر هستند. ایده‌ها و اهداف آموزش المپیک، ابزار بی‌همتایی برای حل این مشکلات جدی اجتماعی هستند (نول، ۲۰۰۸). بسیاری از صاحب‌نظران حوزه تربیت بدنی و علوم ورزشی، موضوع جنبش المپیک و اهمیت آموزش اصول و ارزش‌های المپیزم را در دنیای ورزش مدرن بررسی کرده‌اند (برای مثال، پری، ۲۰۰۶؛ نول، ۲۰۰۸؛ بیندر، ۲۰۱۲؛ مجسکین، ساکیس و لیسینسکین^۵ و همکاران، ۲۰۱۱؛ شنیتزر، پیتزر، شیبیر و

-
1. Ren
 2. Pierre de Coubertin
 3. Naul
 4. Parry
 5. Majauskienė, Šukys and Lisinskienė

پوسیکو همکاران؛ ۲۰۱۴) و همگی آن‌ها بر آموزش این ارزش‌ها از طریق یک سیستم آموزشی تأکید دارند. نول (۲۰۰۸) برنامه «آموزش المپیک» را به‌عنوان یکی از کلیدی‌ترین برنامه‌ها برای آموزش این ارزش‌ها در سطح جهان می‌داند. در واقع، آموزش المپیک عنوان فرایندی آموزشی است که هدف آن انتقال نگرش‌ها و دانش اساسی المپیک از طریق آموزش تاریخچه، آرمان‌ها و تشکیلات بازی‌های المپیک است (۸). آموزش المپیک، روش متمایزی برای توسعه المپیزم در جهان است که به‌راحتی می‌تواند احساسات و رفتارهای دانش‌آموزان جوان را تحت‌تأثیر قرار دهد (پری، ۲۰۰۶). برای اولین بار در دهه ۱۹۷۰، مفهوم آموزش المپیک وارد ادبیات مدیریت ورزش شد و اولین برنامه آن در سال ۱۹۷۲ در المپیک مونیخ در بین مدارس ابتدایی و راهنمایی اجرا شد (جورجیادیس، ۲۰۰۹).

پژوهش‌های متعددی در مورد تدوین و اجرای برنامه آموزش المپیک در کشورهای مختلف انجام شده‌اند که از جمله آن‌ها می‌توان به پژوهش‌های جورجیادیس (۲۰۰۹) در یونان، تاواریس و کنجینیک^۴ (۲۰۱۲) در برزیل، فرانس^۵ (۲۰۰۸) در استرالیا، مونین^۶ (۲۰۱۲) در فرانسه، پیترز و همکاران (۲۰۱۴) و در اتریش، بیندر^۷ (۲۰۱۲) در سطح بین‌المللی اشاره کرد. ساکیس، مجسکین و دیومسین^۸ و همکاران (۲۰۱۷) طی یک مطالعه تجربی به بررسی اثر برنامه آموزش المپیک سه‌ساله در مدارس پرداختند و به این نتیجه رسیدند که این برنامه تأثیر قابل‌توجهی بر ابعاد شخصیتی نوجوانان به‌خصوص رفتارهای اجتماعی آن‌ها داشته است. نتیجه این مطالعات نشان می‌دهد که اگر اجرای برنامه آموزش المپیک در بین دانش‌آموزان به‌درستی و با محتوای مناسب بومی‌سازی شود، ارزش‌های بسیاری را به‌همراه خواهد داشت که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از: افزایش آگاهی افراد و تغییر نگرش آن‌ها نسبت به ورزش و تربیت‌بدنی (پری، ۲۰۰۶؛ مجسکین و همکاران، ۲۰۱۱)؛ احترام به حقوق دیگران و قانون‌پذیری در جمعیت جوان (گراماتی‌کوپولوس و پاپاچاریسیس؛ ۲۰۰۵)، افزایش درک بین‌المللی از ورزش (پاولوکی، ۲۰۰۹)، انتشار ارزش ورزش به‌عنوان وسیله مناسب و گران‌بهای برای ارتقای سلامتی، تعالی ذهنی و عقلی و کمک به درک بهتر دروس و جنبه‌های دیگر برنامه‌های آموزشی (پری،

1. Schnitzer, Peters, Scheiber and Pocecco
2. Olympic Education
3. Georgiadis
4. Knijnik and Tavares
5. Feranc
6. Monnin
7. Binder
8. Sukys, Majauskiene, & Dumciene
9. Grammatikopoulos And Papacharisis
10. Pawlucki

۲۰۰۶؛ گسمن، ۲۰۱۰)، افزایش مشارکت جوانان در بازی‌ها و ورزش نسبت به پیروزی صرف (گونگ، ۲۰۰۸؛ هیوانگ، ۲۰۰۸)، بازی جوانمردانه و نظم ورزشی در فعالیت‌های حرفه‌ای (هسندرا، گوداس، هاتسیجورجیادیس و تودوراک^۴ و همکاران، ۲۰۰۷؛ وانگ و ماسوموتو^۵، ۲۰۰۹) و همچنین، افزایش حس مسئولیت‌پذیری و ارتقای اخلاق (بیندر، ۲۰۰۵). بسیاری از این ارزش‌ها هم‌راستا با اهداف آموزشی و تربیتی کشورها از جمله ایران هستند. با مرور سند تحول بنیادین (۱۳۹۰) می‌توان بسیاری از این ارزش‌ها را در بطن اهداف این سند به‌عنوان سند راهبردی آموزش و پرورش احساس کرد (شورای عالی انقلاب فرهنگی، ۱۳۹۰) که تحقق این اهداف در سایه آموزش‌های عملی و جذاب مانند برنامه آموزش المپیک است که بومی‌سازی شده‌اند و می‌توانند جزو سیاست‌های عمده آموزش و پرورش باشند. این درحالی است که غالب فعالیت‌های آموزش المپیک در ایران توسط کمیته ملی المپیک به‌عنوان سازمان متولی عمده، در قالب بخش المپیک سولیداریتی (همبستگی المپیک) و آکادمی ملی المپیک از سال ۱۳۷۳ با فرازونشیب‌های اندکی انجام گرفته‌اند. برنامه‌هایی از قبیل نشست‌های تخصصی، کارگاه‌های آموزشی، مسابقات هنری و فرهنگی و برخی طرح‌های مقطعی و محدود در مدارس که البته نسبت به فعالیت کشورهای دیگر در این زمینه، بسیار ضعیف هستند (سجادی، ۱۳۸۵). صفری، سجادی، هادوی و الهی همکاران (۱۳۹۳) با تحلیل برنامه‌های آموزش المپیک کشورهای مختلف و مقایسه آن‌ها با ایران، وضعیت ایران را از نظر کمی و کیفی در اجرای برنامه‌های آموزش المپیک ضعیف و نیازمند به توجه ارزیابی کرده‌اند. این نکته را باید مدنظر قرار داد که کمیته و آکادمی ملی المپیک براساس اصول مندرج در منشور المپیک با هدف توسعه ورزش، تربیت نیروهای جوان، حمایت از نهضت المپیک و ارتقای صلح و ترغیب اخلاقیات ورزشی تشکیل شده‌اند؛ بنابراین، وجود یک برنامه آموزش المپیک جامع و ارائه آن به آموزش و پرورش می‌تواند کمک شایانی در گسترش این موارد در بین دانش‌آموزان کند. غالب این برنامه‌ها می‌توانند در مراکز آموزشی و در بین نوجوانان و جوانان انجام شوند که به دلیل شرایط سنی و اجتماعی‌شان، مهم‌ترین گروه هدف برای برنامه‌های آموزش المپیک هستند (صفری و همکاران، ۱۳۹۳). با توجه به موارد ذکر شده، هدف پژوهش حاضر این است که در یک رویکرد کیفی و اکتشافی و با تجزیه و تحلیل نظر متخصصان، راهبردها و راهکارهای عمده‌ای را برای ترویج آموزش المپیک و ارزش‌های المپیزم در بین دانش‌آموزان مدارس ایران مشخص کند. بدیهی است که ترویج این راهبردها بدون وجود یک محتوای بومی‌سازی شده و مناسب شاید چندان

-
1. Gessman
 2. Guang
 3. Huang
 4. Hassandra, Goudas, Hatzigeorgiadis, & Theodorak.
 5. Wang and Masumoto

اجرایی به نظر نرسد؛ از این رو، در این پژوهش، محتوای مناسب و بومی آموزش المپیک نیز با استفاده از روش دلفی و اجماع نظر متخصصان ارائه شده است.

روش‌شناسی پژوهش

روش کلی پژوهش ترکیبی بود که بخش اول به صورت کیفی و بخش دوم به صورت کمی انجام شدند. بخش اول که تدوین راهبردهای ترویج آموزش المپیک در مدارس بود، به صورت کیفی و با استفاده از روش گراندد تئوری (نظریه بنیادی) انجام شد. همهٔ نخبگان ملی و بین‌المللی که به نحوی هم در آموزش و پرورش و هم در مباحث المپیزم، جنبش المپیک و آموزش المپیک، نقش و سابقهٔ روشنی داشتند، جامعه هدف را تشکیل دادند. این صاحب‌نظران از سه حیطهٔ علمی، اجرایی و ورزشی انتخاب شدند که شامل مدیران و متخصصان آموزش المپیک، قهرمانان و مربیان شرکت‌کننده در المپیک، معلمان و اعضای هیئت علمی متخصص در این حوزه بودند. در این پژوهش، از دو روش نمونه‌گیری نظری و گلوله‌برفی استفاده شد. در روش نمونه‌گیری نظری، تعداد نمونهٔ خاصی از قبل تعیین نمی‌شود و تازمانی که الگو به مرحلهٔ ساخت و اشباع نرسیده است، نمونه‌گیری ادامه پیدا می‌کند. همچنین، روش نمونه‌گیری گلوله‌برفی بدین صورت بود که چنانچه شرکت‌کنندگان افراد دیگری را می‌شناختند که در زمینهٔ مورد بررسی دارای تجربیات و دیدگاه‌هایی هستند، برای شرکت در مطالعه معرفی می‌کردند. نمونه‌گیری تا جایی ادامه یافت که پژوهشگران به این نتیجه رسیدند که اطلاعات جدید، همان تکرار اطلاعات قبلی است و دیگر اطلاعات مفهومی جدیدی که نیاز به کد جدید یا گسترش کدهای موجود داشته باشد به دست نمی‌داد (پیتنی و پارکر، ۲۰۰۹). در این پژوهش، جمع‌آوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای و مصاحبه بود. در پژوهش حاضر، از نظرهای ۱۸ نفر از افراد، در قالب ۱۹ مصاحبه استفاده شد و زمانی که موضوع به حد اشباع نظری رسید، فرایند جمع‌آوری یافته‌ها پایان یافت. لازم است ذکر شود پژوهشگر یک راهنمای اولیه برای مصاحبه‌ها داشت؛ اما برای دسترسی به اطلاعات عمیق‌تر، مصاحبه‌ها به صورت نیمه‌سازمان‌یافته اجرا شدند. در این پژوهش، پژوهشگر برای ثبت اطلاعات، علاوه بر یادداشت رئوس مطالب، با کسب اجازه از فرد مصاحبه‌شونده، به ضبط مصاحبه اقدام کرد. برای تحلیل داده‌های این بخش، از فرایند کدگذاری سیستماتیک استراس و کوربن^۴ (۱۹۹۰) شامل سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی استفاده شد. پیتنی و پارکر (۲۰۰۹) بیان می‌کنند که در پژوهش‌های کیفی احتمال کمی وجود دارد که دو نفر بتوانند به نظریهٔ واحدی برسند؛

-
1. Mixed
 2. Pitney & Parker
 3. Unstructured
 4. Strauss and Corbin

با این وجود، فقدان تکرارپذیری انتقاد واردی به این پژوهش‌ها نیست؛ زیرا، هدف این پژوهش‌ها ایجاد یک منظر و دیدگاه جدید نسبت به یک وضعیت است. بخش دوم که با هدف تبیین محتوای مطلوب برنامه آموزش المپیک در دانش‌آموزان انجام شد، پژوهش به صورت کمی با استفاده از روش دلفی انجام شد. در این بخش، مراحل انجام بخش دلفی پژوهش به صورت خلاصه در جدول شماره یک آمده‌اند.

جدول ۱- مراحل انجام بخش دلفی پژوهش

مراحل	توضیحات
۱ طراحی پرسش‌نامه دلفی	بر اساس اطلاعات حاصل از مبانی نظری و مصاحبه، پرسش‌نامه گروه دلفی تنظیم شد. این پرسش‌نامه در دور اول شامل آیتم‌های پیشنهادی برای محتوای آموزش المپیک در ایران با دو پاسخ «بلی» و «خیر» و یک سؤال باز برای پیشنهادهای جدید و در دور دوم، برای اولویت‌بندی، به صورت لیکرت طراحی شد. به دلیل دسترسی نداشتن به همه افراد و صرفه‌جویی در وقت، این پرسش‌نامه به صورت الکترونیکی نیز به پست الکترونیکی افراد مورد نظر ارسال شد. (در برخی موارد، برای برگشت‌پذیری پرسش‌نامه ترجیح داده شد که پرسش‌نامه به صورت دستی و چاپ‌شده به افراد مورد نظر برسد).
۲- تشکیل گروه دلفی	به صورت مجازی با درخواست از ۱۸ نفر مصاحبه‌شونده خواسته شد تا در گروه دلفی پژوهش مشارکت داشته باشند که در نهایت، ۱۴ نفر در گروه دلفی در دو مرحله مشارکت کردند.
۳- دور اول دلفی	در مرحله اول، پاسخ‌دهندگان به صورت بلی و خیر به موارد پیشنهادی پژوهشگر پاسخ دادند و در نهایت، مواردی را (در صورت تشخیص) در پایان پرسش‌نامه اضافه کردند.
۴- تحلیل دور اول	پس از پایان مرحله اول دلفی، پرسش‌نامه‌ها جمع‌آوری شدند و متغیرهایی که حداقل ۵۰ درصد از پاسخ‌دهندگان به آن‌ها جواب مثبت دادند، در این پرسش‌نامه باقی ماندند و متغیرهایی که کمتر از این مقدار بودند، حذف شدند. سپس، مواردی را که هریک از پاسخ‌دهندگان پیشنهاد کردند، به پرسش‌نامه اضافه شدند.
۵- دور دوم دلفی	پرسش‌نامه دور دوم به صورت طیف لیکرت (خیلی خوب، خوب، متوسط، ضعیف و خیلی ضعیف) طراحی شد و دوباره در اختیار گروه دلفی قرار گرفت. در توضیحات همراه پرسش‌نامه، فرایند مرحله اول توضیح داده شد و از این افراد درخواست شد که پرسش‌نامه را تکمیل کنند و آن را بازگردانند. برای اطمینان از مشارکت افراد در پژوهش، بعد از تاریخ مشخص، پرسش‌نامه‌ها مجدداً برای افرادی که پاسخ نداده بودند، ارسال شدند. بعد از اطمینان پژوهشگر از شرکت حداکثری افراد در پژوهش، پرسش‌نامه‌ها ثبت و سپس، تحلیل شدند.
۶- تحلیل نهایی	استفاده از آزمون تی تک‌نمونه‌ای برای تأیید یا حذف گویه‌ها و استفاده از آزمون فریدمن برای رتبه‌بندی آن‌ها در بین متخصصان (۱۴ نفر گروه دلفی)

1. One Sample T-Test
2. Fridman

نتایج

در بخش اول تحلیل یافته‌های پژوهش، فرایند نظام‌مندی برای دسته‌بندی کردن داده‌های به‌دست‌آمده از پژوهش شامل کدگذاری باز، محوری و انتخابی طراحی شد. در ادامه، به این سه مرحله از کدگذاری و ارائه یافته‌های مربوط به هر بخش اشاره می‌شود.

۱- کدگذاری باز نخستین مرحله کدگذاری محسوب می‌شود. این مرحله باز نامیده می‌شود؛ زیرا، پژوهشگر بدون هیچ محدودیتی و تنها براساس معانی نزدیک و نشانه‌های یکسان، به استخراج مفاهیم می‌پردازد. در این مرحله از پژوهش حاضر، پژوهشگران با مرور مداوم داده‌ها تلاش کردند تا مفاهیم مستتر در داده‌ها را از طریق نشانه‌های هم‌جنس و هم‌معنی بازشناسند و با درج یک مفهوم کلی برای نشانه‌های کدگذاری‌شده، مفاهیم اولیه را ایجاد کنند؛

۲- در مرحله بعد که کدگذاری محوری نامیده می‌شود، فرایند اختصاص کد به مفاهیم موجود در داده از حالت کاملاً باز خارج می‌شود و شکل گزیده‌ای به‌خود می‌گیرد. به‌بیان‌دیگر، کدگذاری باز به بروز محورهای مشترکی در مجموعه داده گردآوری‌شده منجر می‌شود که این محورها به مرحله بعدی کدگذاری، جهت‌گیری‌های تازه‌ای می‌بخشند. در این مرحله، پژوهشگر مقوله اصلی کدگذاری باز را (در این پژوهش، «راهبردهای آموزش المپیک در بین دانش‌آموزان») انتخاب کرد و آن‌ها را در مرکز فرایند بررسی کرد.

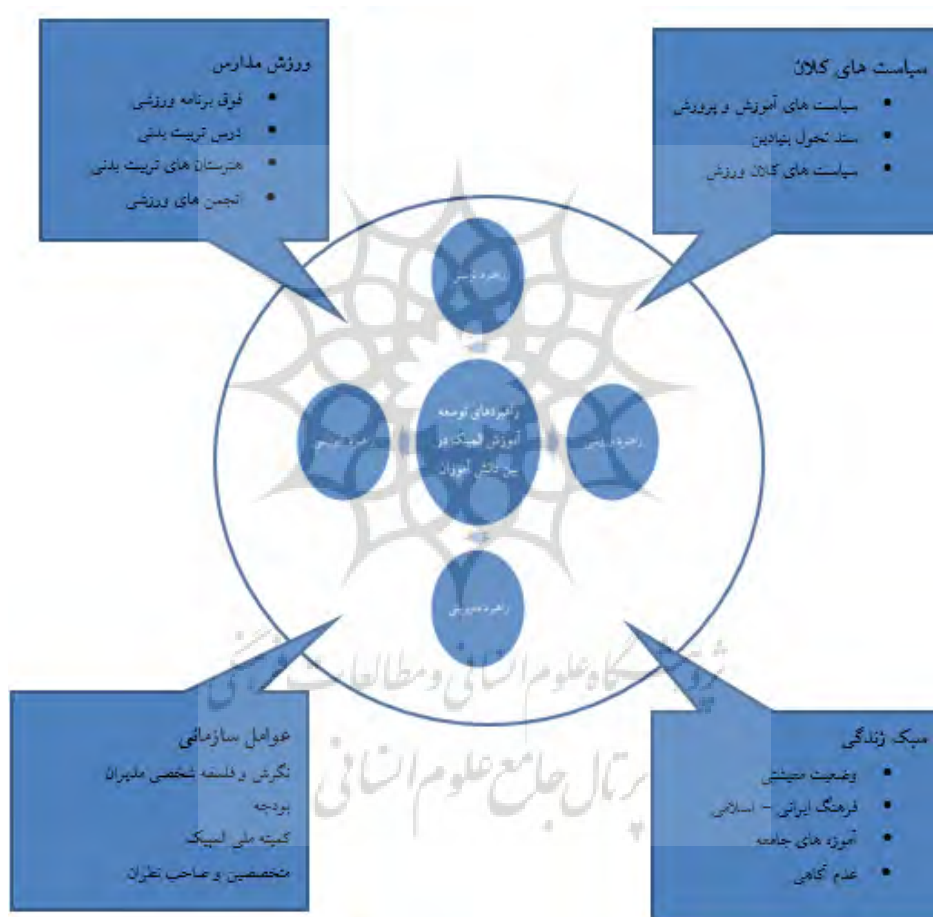
جدول ۲- کدگذاری باز و محوری شامل مفاهیم، مقوله‌ها و دسته‌بندی کلی

دسته‌بندی کلی	مقوله‌های به‌دست‌آمده	مفاهیم کدگذاری‌شده
شرایط مؤثر	سیاست‌های کلان	سیاست‌های آموزش و پرورش سند تحول بنیادین سیاست‌ها کلان در بخش ورزش
	ورزش مدارس	فوق‌برنامه ورزشی درس تربیت‌بدنی هنرستان‌های تربیت‌بدنی انجمن‌های ورزش دانش‌آموزی
سبک زندگی	عوامل سازمانی	نگرش و فلسفه شخصی مدیران میزان بودجه کمیته و آکادمی ملی المپیک نیروی انسانی متخصص
		وضعیت معیشتی فرهنگ ایرانی- اسلامی آموزه‌های جامعه نبود آگاهی

ادامه جدول ۲- کدگذاری باز و محوری شامل مفاهیم، مقوله‌ها و دسته‌بندی کلی

مفاهیم کدگذاری شده	مقوله‌های به‌دست آمده	دسته‌بندی کلی
موضوع‌های درسی در رشته تربیت‌بدنی واحد درسی در رشته تربیت‌بدنی درس تربیت‌بدنی ادغام با دروس دیگر دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی نشست‌های دوره‌ای همایش و سمینار ایجاد بسته‌های ترویجی	آموزشی	
استفاده از شخصیت‌های ملی و مذهبی توسعه فرهنگ پهلوانی و باستانی استفاده از ادبیات بومی مسابقات و رویدادهای فرهنگی با موضوع المپیک	فرهنگ بومی فعالیت‌های گروهی	
استفاده از اردوهای تربیتی با موضوع المپیک اجرای روز و هفته المپیک ایجاد موزه المپیک در مراکز تربیتی دانش آموزان نرم‌افزارها و بازی‌های رایانه‌ای مرتبط با المپیک فیلم‌های آموزشی المپیک روزنامه یا مجله المپیک وبسایت تخصصی با موضوع المپیک تلویزیون و رادیو شبکه‌های مجازی و اجتماعی	تربیتی تبلیغات و فناوری	راهبردها
تخصیص بودجه برای فعالیت‌های آموزش المپیک برنامه‌ریزی‌های راهبردی و عملیاتی در ارتباط با آموزش المپیک توسعه منابع انسانی متخصص ارتباطات سازمانی و اداری با کمیته ملی المپیک کارگروه‌های تخصصی در ارتباط با آموزش المپیک واردکردن مفاهیم المپیک در فوق‌برنامه‌های ورزشی مسابقات نمادین ورزشی با عنوان المپیک برگزاری منظم المپیادهای دانش‌آموزی آموزش ورزشکاران در اردوهای تدارکاتی جلسات دانش‌آموزان با قهرمانان ورزشی	مدیریتی ورزشی	

۳- سومین مرحله کدگذاری در پژوهش‌های گراند تئوری شامل کدگذاری انتخابی یا گزینشی است. در این مرحله، پژوهشگر به تکوین نظریه‌ای درباره رابطه میان مقوله‌های به دست آمده در الگوی کدگذاری محوری می‌پردازد. درحقیقت، این مرحله فرایند یکپارچه‌سازی و ایجاد نظریه است. در این پژوهش، نظریه و الگوی نهایی پژوهش براساس روابط متقابل مفاهیم، مقوله‌ها و دسته‌بندی‌های کلی، به ترتیب زیر ارائه شد.



شکل ۱- الگوی راهبردی ترویج آموزش المپیک در بین دانش آموزان

در بخش دوم که با هدف تبیین محتوای مطلوب برنامه آموزش المپیک انجام شد، نتایج پژوهش با استفاده از آزمون‌های کمی (تی تک‌نمونه ای و فریدمن) تحلیل شد. همان‌طور که یافته‌های جدول

شماره سه نشان می‌دهد، در سطح آلفای ۰/۰۵، از مجموع ۲۷ گویه، ۲۳ گویه تأیید شدند و چهار گویه حذف شدند.

جدول ۳- یافته‌های حاصل از آزمون تی تک‌گروهی برای محتوای آموزش المپیک

نتیجه	سطح معناداری	میانگین مشاهده‌شده	مقدار تی	گویه‌های مربوط به محتوای آموزش المپیک در مدارس ایران
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۶۴	۸/۲۵	۱- اهداف و فلسفه المپیزم و بازی‌های المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۳/۷۱	۲/۶۸	۲- تاریخچه المپیک باستان و مدرن
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۱۴	۵/۵۵	۳- نشانه‌های المپیک (شعار، پرچم، مشعل، سرود و غیره)
تأیید	۰/۰۰۴	۳/۷۱	۲/۲۱	۴- مراسم و جشن‌های المپیک (افتتاحیه، اختتامیه، توزیع مدال و غیره)
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۱۴	۶/۴۵	۵- نقش و مسئولیت‌های ورزشی در المپیک (مدیریت، داوطلبی، داوری و غیره)
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۵۰	۶/۷۴	۶- رسانه‌های ورزشی و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۱۴	۶/۴۹	۷- تأثیرات متقابل المپیک و محیط‌زیست
تأیید	۰/۰۰۱	۴	۴/۱۹	۸- معرفی اصول ورزش همگانی و ارتباط آن با المپیزم
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۲۱	۴/۷۷	۹- صلح، دوستی و آتش‌بس در ورزش و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۳/۹۲	۶/۴۹	۱۰- مشارکت زنان در ورزش ایران و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴	۱۹/۱۳	۱۱- اصول و مبانی اخلاقی در ورزش ایران و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۲۱	۱۰/۴۸	۱۲- کنترل دوپینگ و بازی جوانمردانه در ورزش ایران و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۸۵	۳/۳۷	۱۳- بسترهای تاریخی، فرهنگی و ورزشی مشترک تمدن‌های باستان به خصوص ایران و یونان
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۴۲	۳/۷۹	۱۴- تاریخچه و جغرافیای کشورهای میزبان المپیک در مقایسه با ایران
تأیید	۰/۰۰۱	۴	۸/۰۰	۱۵- معرفی رشته‌های ورزشی و مدال‌آوران ایران در المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۳/۶۴	۴/۵۰	۱۶- آشنایی با ارزش‌های ورزشی مشترک در ورزش‌های بومی، ملی و باستانی ایران و المپیک
تأیید	۰/۰۰۳	۴/۱۴	۳/۷۱	۱۷- آشنایی با ارزش‌های ورزشی مشترک در آموزه‌های پهلوانی تاریخ ورزش ایران و المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۱۴	۶/۶۲	۱۸- آشنایی با ارزش‌های ورزش و المپیک در زندگی و داستان‌های قهرمانی ورزشکاران المپیکی ایران
حذف	۰/۱۳۰	۳/۸۵	۱/۵۷	۱۹- آشنایی با ارزش‌های ورزشی المپیک در اسلام و شخصیت‌های مذهبی
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۲۸	۴/۲۶	۲۰- آشنایی با ارزش‌های ورزشی المپیک در ادبیات فارسی (اشعار، داستان‌ها، ضرب‌المثل‌ها و غیره)

ادامه جدول ۳- یافته‌های حاصل از آزمون تی تک‌گروهی برای محتوای آموزش المپیک

نتیجه	سطح معناداری	میانگین مشاهده‌شده	مقدار تی	گویه‌های مربوط به محتوای آموزش المپیک در مدارس ایران
حذف	۰/۲۱۰	۳/۴۲	۱/۲۹	۲۱- آشنایی با ارزش‌های ورزشی المپیک در زندگی شهدای ورزشکار
تأیید	۰/۰۰۲	۴	۳/۵۹	۲۲- آشنایی با ارزش‌های ورزشی المپیک در توصیه‌های دانشمندان، متفکران و فلاسفه ایرانی و اسلامی
تأیید	۰/۰۰۱	۴/۱۴	۵/۵۰	۲۳- آشنایی با ارزش‌های ورزشی المپیک در هنر ایرانی (نقاشی، شعر، نمایش، سرود، مجسمه‌سازی و غیره)
تأیید	۰/۰۰۱	۴	۴/۳۷	۲۴- آشنایی با برگزاری آموزش المپیک در کشورهای دیگر
حذف	۰/۳۳۰	۳/۲۸	۱/۰۰	۲۵- آشنایی با نحوه برگزاری آموزش المپیک در مدارس ایران
حذف	۰/۳۳۰	۳/۲۸	۱/۰۰	۲۶- آشنایی با نحوه تربیت مدرسان ایرانی در آموزش المپیک
تأیید	۰/۰۰۱	۴	۴/۱۲	۲۷- آشنایی با ارزش‌های المپیک در زندگی شخصیت‌های معروف و محبوب اقشار مختلف مانند هنرمندان، خبرنگاران، سیاست‌مداران و غیره

*میانگین فرضی برای تحلیل داده‌ها ۳ بود.

برای بررسی ترتیب اهمیت هر یک از گویه‌های تأییدشده در محتوای آموزش المپیک، از آزمون فریدمن استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره چهار خلاصه شده است. به دلیل تعداد زیاد گویه‌ها، در این جدول به هفت گویه اول به ترتیب رتبه اشاره می‌شود.

جدول ۴- یافته‌های حاصل از رتبه‌بندی و تعیین اولویت محتوای آموزش المپیک با آزمون فریدمن

رتبه	تعداد سوالات	رتبه	گویه‌ها	میانگین رتبه
۱	کای دو	۱	اصول و مبانی اخلاقی در ورزش ایران و المپیک	۱۶/۸۶
۲		۲	اهداف و فلسفه المپیزم و بازی‌های المپیک	۱۴/۹۶
۳	۵۹/۰۵	۳	کنترل دوپینگ و بازی جوانمردانه در ورزش ایران و المپیک	۱۳/۲۱
۴	درجه آزادی	۴	آشنایی با ارزش‌های ورزش و المپیک در زندگی و داستان‌های قهرمانی ورزشکاران المپیک ایران	۱۲/۲۹
۵	۲۲	۵	تأثیرات متقابل المپیک و محیط‌زیست	۱۱/۹۶
۶	سطح معناداری	۶	بسترهای تاریخی، فرهنگی و ورزشی مشترک تمدن‌های باستان به خصوص ایران و یونان	۱۱/۵۰
۷	۰/۰۰۱	۷	آشنایی با ارزش‌های ورزشی مشترک در ورزش‌های بومی، ملی و باستانی ایران و المپیک	۱۱/۰۷

بحث و نتیجه‌گیری

در ابتدا، به صورت کلی و مختصر باید گفت که پژوهش حاضر در دو بخش انجام شد که مجزا، اما مکمل یکدیگر بودند. در بخش اول، بعد از کدگذاری داده‌ها، دو بعد مهم در رابطه با توسعه راهبردهای آموزش المپیک در مدارس ایران به دست آمدند که از ترکیب این دو بعد، نظریه و الگوی نهایی شکل گرفت. بعد اول و مرکزی شامل راهبردهای اجرایی برنامه آموزش المپیک در مدارس بود که بعد از کدگذاری داده‌های استخراج‌شده از مصاحبه‌ها، چهار راهبرد آموزشی، تربیتی، مدیریتی و ورزشی به دست آمدند. بعد دوم و محیطی شامل چهار مقوله کلی در رابطه با عوامل محیطی مؤثر در راهبردهای آموزش المپیک در مدارس ایران، کدگذاری شد که شامل سیاست‌های کلان، سبک زندگی، ورزش مدارس و عوامل سازمانی بودند. در واقع، این‌ها عواملی بودند که از نگاه متخصصان بر اجرای راهبردهای آموزش المپیک می‌توانند تأثیرگذار باشند. در ادامه، به تفسیر هر یک از راهبردها با توجه به عوامل مؤثر بر آن‌ها پرداخته خواهد شد.

راهبرد آموزشی به‌عنوان اولین راهبرد توسعه آموزش المپیک در مدارس، از کدگذاری داده‌ها استخراج شد. این راهبرد می‌تواند از موضوع‌های درسی در دروس رشته تربیت‌بدنی تا سرفصل‌های درس تربیت‌بدنی مدارس باشد. اگر در محتوا و سرفصل‌های درس تربیت‌بدنی برخی از مبانی و ارزش‌های اصلی المپیک گنجانده شوند و معلمان در تدریس این سرفصل‌ها، در بخش شناختی توجیه شوند، فرصت خوبی برای ترویج آموزش المپیک به وجود می‌آید. پژوهش‌های پری (۲۰۰۶)، بیندر (۲۰۰۵) و جورجیادیس (۲۰۰۹) نتایجی همسو با این یافته پژوهش داشتند؛ زیرا، به عقیده آن‌ها، ایجاد واحد درسی در رشته تربیت‌بدنی و چاپ کتب درسی می‌توانند اطلاعات دانش‌آموزان را در زمینه جنبش المپیک افزایش دهند. همچنین، ادغام مفاهیم جنبش المپیک در دروس دیگر (مانند تاریخ، هنر، ریاضیات و ادبیات) نیز باعث ورود این مفاهیم به زندگی روزمره و فراگیر شدن آن‌ها با توجه به فرهنگ ایران می‌شود. این راهبرد را می‌توان با مقدمه‌ای برای آشنایی جمعیت جوان کشور با مفاهیم المپیک در درس تربیت‌بدنی یا در سطوح وسیع‌تر در دروس دیگر، از طریق ورود برخی مفاهیم متداول فرهنگی ملی جنبش المپیک مانند زندگی‌نامه و ویژگی‌های شخصیتی شخصیت‌های حماسی و ورزشی تاریخ ورزش ایران و اطلاعاتی در مورد نمادهای ورزش در المپیک و ایران فراهم کرد. همچنین، مباحث تخصصی المپیک در قالب دوره‌ها، کارگاه‌ها، نشست‌ها و همایش‌ها می‌تواند یکی از مهم‌ترین راهکارهای اجرای راهبرد آموزشی باشد که البته عوامل سازمانی مانند داشتن نیروی متخصص و ارتباط با کمیته ملی المپیک برای تأمین چنین نیروهای متخصصی می‌توانند تأثیر زیادی بر اجرای این راهبرد داشته

باشند. ردینچکوا^۱ (۲۰۰۵) نیز در پژوهش خود با تأکید بر نشست‌ها و همایش‌ها، آن‌ها را راهکار مفیدی برای تبلور یافته‌های جدید در این حیطه می‌داند.

راهبرد تربیتی از دیگر راهبردهای اجرایی آموزش المپیک در مدارس بود که از کدگذاری داده‌های پژوهش به دست آمد. روشن است که واژه «تربیت» می‌تواند بسیار وسیع و دربرگیرنده همه مفاهیم آموزشی، ورزشی، فرهنگی و غیره شود؛ اما با توجه به جنس فعالیت‌های تربیتی که غالباً شامل فعالیت‌های اجتماعی و خودجوش می‌شود و نیز با توجه به اینکه یکی از شاخه‌های مهم در بخش دانش‌آموزی است، این عنوان برای فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و فناوری مستخرج از کدگذاری انتخاب شد. توسعه فرهنگ بومی، باستانی، پهلوانی و مذهبی از مهم‌ترین راهکارهای تربیتی دانش‌آموزان در حیطه آموزش المپیک بود. با توجه به آموزه‌های ورزشی و تربیتی در فرهنگ غنی ایرانی و نیز با توجه به مأنوس بودن این آموزه‌ها، شاید بتوان گفت که یکی از بهترین گزینه‌ها برای توسعه ارزش‌های المپیک در جامعه، توسعه فرهنگ پهلوانی-ایرانی است. مسلم است که به کارگرفتن این راهبرد با کمترین مقاومت در نظام آموزشی نیز همراه خواهد بود؛ زیرا، این را به نوعی اشاعه فرهنگ ایرانی و اسلامی می‌دانند و کمتر از المپیزم یا آموزش المپیک در معرض نگرش‌های اشتباه و مقاومت‌های اعتقادی قرار می‌گیرد. به هر حال، این موضوع را باید مدنظر داشت که در عوامل مؤثر، فرهنگ ایرانی-اسلامی و آموزه‌های اجتماعی از مهم‌ترین یافته‌های پژوهش هستند. همسو با این یافته پژوهش، کینیجینیک و تاوارس^۲ (۲۰۱۲) نیز توسعه ورزش‌های بومی و ملی برزیل را به عنوان یک راهبرد آموزشی برای برنامه آموزش المپیک ریودوژانیرو ۲۰۱۶ دانست. همچنین، فعالیت‌های گروهی مانند اردوها و مراسم المپیک در کنار برخی از ایده‌های تبلیغاتی و فناوری مانند روزنامه، وبسایت، نرم‌افزار و بازی‌های رایانه‌ای، با توجه به جذابیت این برنامه‌ها و شرایط سنی دانش‌آموزان می‌توانند راهکار مؤثری باشند. تبلیغ ارزش‌های المپیک و محتوای مطلوب آموزش المپیک از رسانه‌های ملی (تلویزیون و رادیو) نیز از مواردی است که می‌تواند تأثیر بسزایی در ترویج آموزش المپیک داشته باشد. در سال‌های اخیر، شبکه‌های ورزشی و شبکه‌های مرتبط با کودکان و نوجوانان، در تلویزیون و رادیو راه‌اندازی شده‌اند که می‌توانند با همکاری آموزش و پرورش و کمیته ملی المپیک برنامه‌هایی را در زمینه آموزش المپیک تهیه و پخش کنند. همچنین، با توجه به علاقه دانش‌آموزان به دنیای مجازی می‌توان در شبکه‌های اجتماعی (مانند اینستاگرام، تلگرام و غیره) با ایجاد کانال‌های مرتبط به آموزش المپیک، با سرپرستی زیرمجموعه‌های تربیتی و ورزشی آموزش و پرورش، ترویج ارزش‌های المپیک را در بین دانش‌آموزان گسترش داد. وانگ و ماسوموتو (۲۰۰۸) نیز در یافته‌های

1. Rodichenko
2. Knijnik & Tavares

خود به روش‌های الکترونیکی و شبکه‌های مجازی به‌عنوان یک روش سریع و کم‌هزینه برای توسعه آموزش المپیک اشاره دارند.

ورزش مدارس در دو بخش ورزش همگانی و قهرمانی مدارس می‌تواند کمک شایانی به اجرای برنامه آموزش المپیک و توسعه ارزش‌های ورزشی در بین دانش‌آموزان کند. در بخش ورزش قهرمانی، نحوه برگزاری این مسابقات، زمان‌بندی و نحوه شرکت تیم‌ها از جمله مواردی هستند که می‌توان با آمیختن اصول و ارزش‌های المپیک در آن‌ها، فرهنگ و فلسفه المپیک را در بین دانش‌آموزان ورزشکار گسترش داد. همچنین، صحبت و مباحثه با ورزشکاران قهرمان از مواردی است که به‌عنوان یک روش آموزشی ورزشی می‌تواند به کار گرفته شود. این روش، علاوه بر شناخت قهرمانان توسط دانش‌آموزان، باعث آموزش آن‌ها نیز می‌شود. کارایی این روش به این دلیل است که قهرمانان ورزشی برای بسیاری از افراد جامعه به‌خصوص کودکان و نوجوانان الگو هستند و تأثیرپذیری آموزش المپیک از طریق این افراد بیشتر از هر فرد دیگری می‌دانند. در قسمت ورزش همگانی دانش‌آموزان نیز می‌توان با برگزاری مسابقات نمادین و جشنواره‌های ورزشی مانند المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای، به ترویج آموزش المپیک پرداخت. بیندر (۲۰۱۲) نیز به برگزاری مسابقات ورزشی نمادین و آموزش ورزش به‌عنوان یکی از بهترین روش‌ها در اشاعه آموزش المپیک در بین دانش‌آموزان اشاره کرده است.

راهبرد مدیریتی نیز راهبرد اجرایی دیگری است که از کدگذاری داده‌ها به دست آمد. تخصیص بودجه برای فعالیت‌های آموزش المپیک که می‌توان در قالب فعالیت‌های ورزشی آن را گنجانده، یکی از مهم‌ترین تأکیدات مصاحبه‌شوندگان بود. برنامه‌ریزی‌های راهبردی و عملیاتی نیز یک راهکار مدیریتی است که آکادمی ملی المپیک می‌تواند با تشکیل کارگروهی، وزارت آموزش و پرورش را در این امر یاری کند. یکی از کمبودهای مهم در ارتباط با آموزش المپیک، کمبود نیروی انسانی متخصص بود که با برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزش رایگان برای معلمان تربیت‌بدنی آموزش و پرورش و به‌صورت مشارکتی با همکاری آموزش و پرورش و کمیته ملی المپیک، در قالب دوره‌های ضمن خدمت می‌توان تاحدودی کمبود در این زمینه را رفع کرد. ارتباطات سازمانی و اداری مستمر با کمیته ملی المپیک برای اطلاع از تازه‌ترین روش‌های آموزش المپیک و تشکیل کارگروه تخصصی در وزارت آموزش و پرورش نیز از دیگر راهکارها بودند که البته کمیته ملی المپیک باید در این زمینه پیش‌قدم شود و با ارائه این پیشنهاد به وزارت آموزش و پرورش به مأموریت خود در اشاعه ارزش‌های المپیک و آموزش آن جامعه عمل ببوشاند. مطالعات جورجیادیس (۲۰۰۹) و پیترز و همکاران (۲۰۱۴) از جمله پژوهش‌هایی بودند که همسو با نتایج این مطالعه، راهبردها مدیریتی مانند بودجه و برنامه‌ریزی را پیشنهاد می‌کنند.

در توضیح عوامل مؤثر در راهبردهای آموزش المپیک در مدارس که شامل چهار مقوله کلی است باید گفت که انجام راهبردهای مستخرج تاحدزیادی بستگی به این عوامل دارد که هم می‌توانند مانع باشند و هم تسهیل‌کننده. اولین مقوله‌ای که به‌دست آمد، سیاست‌های کلان بودند. پری (۲۰۰۶)، جورجیادیس (۲۰۰۹) و بیندر (۲۰۱۰) نیز هم‌راستا با این یافته بیان کرده‌اند که آموزش ارزش‌های المپیک باید جزو سیاست‌های کلان سیستم آموزشی هر کشور باشد تا به نتایج مطلوب برسد و البته مسئولیت اصلی ورود این برنامه آموزشی به سیاست‌های کلان، پیگیری و ممارست سازمان متولی اصلی؛ یعنی کمیته ملی المپیک را می‌طلبد. پری (۲۰۰۶) با بیان ضرورت آموزش المپیک در سیاست‌های کلان آموزشی هر کشور، درس تربیت‌بدنی را نقطه عطفی می‌داند که در اکثر کشورها می‌توان آموزش المپیک را توسط آن وارد سیستم آموزشی کرد. مسلم است که ورود هر برنامه آموزشی در مدارس ایران متأثر از سیاست‌های کلان وزارت آموزش و پرورش قرار خواهد داشت که البته چگونگی تأثیرگذاری این سیاست‌ها بستگی زیادی به مجریان و سیاست‌گذاران و نگرش آن‌ها به این مسئله دارد. از جمله سیاست‌های کلی آموزش و پرورش، سند تحول بنیادین به‌عنوان یک سند بالادستی است که سیاست‌ها، راهبردها، و راهکارهای تحول در نظام تعلیم و تربیت را تبیین می‌کند و مدتی است در دستور کار این وزارتخانه قرار گرفته است. سلامتی، نشاط، تقویت اراده ملی و تقویت روابط مهرورزانه با همه مردم جهان، از مهم‌ترین موارد در فصل دوم (بیانیه ارزش) سند تحول بنیادین هستند که المپیک و برنامه آموزش المپیک به‌نوعی به آموزش همین ارزش‌ها از طریق ورزش اشاره دارند. در واقع، مجریان امر می‌توانند در بخش‌های اجرایی با پیدا کردن نقاط مشترک این سند و اهداف آموزش المپیک، سهمی را در قسمت اجرایی به این برنامه اختصاص دهند. همچنین، سبک زندگی دانش‌آموزان که با توجه به وضعیت معیشتی و فرهنگ حاکم بر آن‌ها ارزیابی می‌شود، می‌تواند بر اشتیاق دانش‌آموزان به فعالیت‌های آموزش المپیک تأثیرگذار باشد. عوامل سازمانی که غالباً مربوط به مدیریت و سازمان‌های درگیر در این آموزش هستند و نیز ورزش مدارس که مهم‌ترین جایگاه برای آموزش المپیک در مدارس است، از کدگذاری داده‌ها و با توجه به نظر صاحب‌نظران به‌دست آمدند. نتایج آزمون تی تک‌گروهی در رابطه با محتوای آموزش المپیک نشان داد که ۲۳ گویه از ۲۷ گویه به‌دست‌آمده در مرحله اول پژوهش، در سطح آلفای ۰/۰۵ تأیید شد. همچنین، با توجه به نتایج رتبه‌بندی، هفت اولویت اول در بین گویه‌های مربوط به محتوای آموزش المپیک پیشنهاد شدند که می‌تواند محتوای مناسبی برای این برنامه باشد. پژوهش‌های گراماتیکوپولوس و پاچارسیس همکاران (۲۰۰۵)، هسن‌درا و همکاران (۲۰۰۷)، وانگ و ماسوموتو (۲۰۰۸)، مجسکین و همکاران (۲۰۱۱) و بیندر (۲۰۱۲) نیز به نتایجی همسو با برخی موارد محتوا در پژوهش حاضر، به‌عنوان محتوای برنامه آموزش المپیک اشاره کرده‌اند. در یافته‌های پژوهش، در بین گویه‌های مربوط به محتوا، «مبانی اخلاقی

در ورزش ایران و المپیک» در رتبه اول قرار گرفت. احترام، توسعه، کرامت، درک متقابل، بازی منصفانه و همبستگی، از مهم‌ترین موارد اخلاقی هستند که منشور المپیک بر رعایت آن‌ها در ورزش تأکید دارد. «اهداف و فلسفه المپیزم» نیز موردی بود که در رتبه دوم قرار گرفت. مفهوم اخلاقی ورزش ارتباط نزدیکی با مفهوم و فلسفه المپیزم دارد؛ اما باید گفت که المپیزم مفهومی فراتر از مفاهیم اخلاقی دارد. در واقع، مفهوم المپیزم را می‌توان با مفهوم تعلیم و تربیت یکی دانست؛ زیرا، هر دو حیطه تأکید بر رشد همه‌جانبه انسان دارند که البته المپیزم این تربیت را از طریق ورزش، در بین جوانان دست‌یافتنی‌تر می‌داند. مسلم است که آشناسدن جوانان با این مفهوم می‌تواند بر نگرش آن‌ها نسبت به ورزش تأثیر بگذارد. برخی دیگر از گویه‌های این محتوا مانند «آشنایی با ارزش‌های ورزش و المپیک در زندگی و داستان‌های قهرمانی ورزشکاران المپیکی ایران» و «آشنایی با ارزش‌های ورزشی مشترک در ورزش‌های بومی، ملی و باستانی ایران و المپیک» نیز بسیار بومی‌تر از دیگر گویه‌ها هستند که البته وجود چنین گویه‌هایی می‌تواند رنگ و روی ملی به این برنامه دهد و شاید همین امر از برخی مقاومت‌هایی که در مقابل ورود این برنامه به نظام آموزشی وجود دارد، بکاهد. «کنترل دوپینگ و بازی جوانمردانه در ورزش ایران و المپیک»، «تأثیرات متقابل المپیک و محیط‌زیست» و «مشارکت زنان در ورزش ایران و المپیک» نیز از مهم‌ترین حیطه‌هایی هستند که به‌خصوص در سال‌های اخیر، کمیته بین‌المللی بر آن تأکید دارد؛ به‌صورتی که این سه حیطه جزو اصلی‌ترین حیطه‌های فعالیت آموزش المپیک در سطح بین‌الملل هستند. در مجموع باید گفت از آنجایی که محتوای به‌دست‌آمده در این پژوهش برخاسته از نظر متخصصان حوزه ورزش و المپیک است، به‌نظر می‌رسد که بسیار مناسب و قابل‌کاربرد در برنامه آموزش المپیک باشد؛ همان‌طور که با توجه به جامع‌بودن پژوهش‌های متعدد همسو، به‌نظر می‌رسد که با اجرای آن بتوان اهداف آموزش المپیک را که مدنظر منشور المپیک و کمیته بین‌المللی المپیک است، عملی کرد. شایان ذکر است که لزوماً این گویه‌ها، مفاهیم جدا از یکدیگر نیستند و می‌توانند در قالب یک مفهوم نیز به‌کار روند؛ چه‌بسا در برخی موارد هم‌پوشانی در این گویه‌ها محتوای جذاب‌تر و نگاه جامع‌تری را می‌تواند در دستیابی به اهداف آموزش المپیک فراهم کند.

در جمع‌بندی کلی باید گفت که پژوهش حاضر با یک نگاه جامع و رویکرد اکتشافی، به چهار راهبرد آموزشی، تربیتی، ورزشی و مدیریتی برای توسعه برنامه آموزش المپیک در مدارس ایران رسید که در الگوی نهایی، چهار مقوله کلی شامل سیاست‌های کلان، ورزش مدارس، سبک زندگی و عوامل سازمانی، در اجرای این راهبردها مؤثر بودند. همچنین، طی یک مطالعه دلفی، محتوای مطلوب و بومی این برنامه از دیدگاه متخصصان مشخص و اولویت‌بندی شد. امید است که نتایج این پژوهش به

نهادهایی مانند کمیته ملی المپیک، آکادمی ملی المپیک و وزارت آموزش و پرورش کمک کند تا ارزش‌های بی‌بدیل فلسفی، اخلاقی و ورزشی المپیک را در بین دانش‌آموزان گسترش دهند.

منابع

1. Azmoon, J. (2007). Olympic in school and school in olympic. Articles abstract of the second international congresses of olympic and paralympic. Tehran: Publications of National Olympic Committee. (Persian)
2. Binder, D. L. (2005). Teaching Olympism in schools: Olympic education as a focus on values education. *Centre d'Estudis Olímpics*, 5(1), 5-16.
3. Binder, D. L. (2012). Olympic values education: Evolution of pedagogy. *Educational Review*, 64(3), 275-302.
4. Education Ministry of Iran. (2011). Document of fundamental transformation in education. Tehran: Secretary of Supreme Council for Cultural Revolution. (Persian)
5. Eezadi, B., & Kuzechiyan, H. (2007). Olympism and moral evalues. Articles abstract of the second international congresses of olympic and paralympic. Tehran: Publications of National Olympic Committee. (Persian)
6. Eric Monnin (2012). The Olympic movement's strategy for the integration of the concept of Olympic education into the education system: the French example, *Educational Review*, 64(3), 333-51.
7. Feranc, M. (2008). Astralia olympic education. 8th joint int. Session for presidents or directors of NOCs (pp. 127-133). Athen: Olympia (International Olympic Academy).
8. Georgiadis, K. (2009). Olympic education: A theoretical framework. In I. O. Academy , 2nd International Session for Olympic Medallists (pp. 23-32). Ancient Olympia, Greek: International Olympic Academy (I.O.A)
9. Gessman, R. (2010). Olympic education, fair play and their practice in schools. The Official Publication of the European Fair Play Movement Academic Supplement, 8, 2.
10. Grammatikopoulos, V. , & Papacharisis, V. (2005). Evaluation of training program for Greek Olympic education. *International Educational Management*, 18, 66-73.
11. Guang, P. D. (2008). Olympic education in China. *Journal of Capital Institute of Physical Education*, 20, 2-8.
12. Hassandra, M., Goudas, M., Hatzigeorgiadis, A., & Theodorak, Y. (2007). A fair play intervention program in school Olympic education. *European Journal of Psychology of Education*, 5, 99-114.
13. Hoseini, A., Shahraki, M., & Niyazi, S. M. (2007). Importance and roles of morales in olympic. Abstracts of Second International Congresses of Olympic and Paralympic. Tehran: Publications of National Olympic Committee. (Persian).
14. Huang, R. (2008). The analysis over "The Context of China" in the global transmission. 16th Internatioanl Seminar on Olympic Studies for Postgraduate Students (pp. 335-344). Athen: Internatioanl Olympic Academy
15. Knijnik, J., & Tavares, O. (2012). Educating Copacabana: A critical analysis of the "second half": An Olympic education program of Rio 2016. *Educational Review*, 64, 353-68.
16. Majauskiene, D., Sukys, S., & Lisinskiene, A. (2011). Spread of knowledge on Olympism in school applying the integrated program of Olympic education. *Sports*, 80, 42-8.
17. Naul, R. (2008). Olympic pedagogy as a theory of development of ethical and humanistic values in education. *Sporto Mokslas*, 3, 9-15.

18. Parry, J. (2006). Sport and Olympism: Universals and multiculturalism. *Journal of the Philosophy of Sport*, 33, 188-204.
19. Pawłucki, A. (2009). Olympic education as an intergenerational relation of the third degree. *Physical Culture and Sport. Studies and Research*, 46(1), 99-108.
20. Peters, M., Scheiber, S., & Pocecco, E. (2014). Perception of the culture and education program of the youth Olympic Games by the participating athletes: A case study for Innsbruck 2012. *The International Journal of the History of Sport*, 31(9), 1178-93.
21. Pitney, A., & Parker, J. (2009). *Qualitative research in physical activity and the health professions*. Canada: Human Kinetics.
22. Ren, H. (2009). Olympic education program in China and its post-Olympic implementation. Presented at 49th International Session for Young Participants, 114-23.
23. Rodichenko, V. (2005). *Olympic Education in Russia*. Moscow: Fizkulturai Sport Publishing House.
24. Safari, H. R., Sajadi, N., Hadavi, F., & Elahi, A. (2014). A comparative study of Olympic education in Iran and selected countries. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 4(8), 99-117. (Persian).
25. Sajadi, N. (2007). *Introduction of olympic education*. Tehran: National Olympiccommittee Publication. (Persian).
26. Sajadi, N. (2007). *Management of sport organizations*. Tehran: Samt Publication. (Persian).
27. Sukys, S., Majauskiene, D., & Dumciene, A. (2017). The effects of a three-year integrated Olympic education programme on adolescents' prosocial behaviours. *European Journal of Sport Science, Psychology, Social Sciences and Humanities*, 17(3), 335-42.
28. Wang, Y., & Masumoto, N. (2009). Olympic education at model schools for the 2008 Beijing Olympic games. *International Journal of Sport and Health Science*, 7, 31-41.

استناد به مقاله

صفری جعفرلو، حمیدرضا. (۱۳۹۷). بهار و تابستان). تدوین راهبردهای ترویج و محتوای مطلوب آموزش المپیک در بین دانش‌آموزان مدارس ایران. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۴(۴): ۳۲۷-۴۴. شناسه دیجیتال: 10.22089/res.2017.4118.1290

Safari Jafarloo, H. R. (2018). Developing the Promotion Strategies and Proper Content of Olympic Education among Students of Iranian Schools. *Research on Educational Sport*, 6(14): 327-44. (Persian).
Doi: 10.22089/res.2017.4118.1290

Developing the Promotion Strategies and Proper Content of Olympic Education among Students of Iranian Schools

H. R. Safari Jafarloo¹

1. Assistant Professor of Sport Management, Jahrom University

Received: 2017/05/08

Accepted: 2017/06/21

Abstract

The aim of this study was to develop the promotion strategies of Olympic education and its proper content, among students of Iran's school. This research is a mix method study, which performed in both qualitative and quantitative approach. In qualitative approach, which is performed by grounded theory, both theoretical and snowball sampling are used. Data are collected by 19 Semi-structured interviews. Also in quantitative approach, which is performed by Delphi study, 14 experts participated in the research in two stages. Data are collected by e-questionnaire. The findings of this part showed 23 items that are approved by the one-sample t-test and the first seven items, are rated by the Friedman test. Overall, finding of this study showed that proper content of Olympic education program can be promoted among students of Iran's schools by included educational, cultural, championship and managerial strategies.

Keywords: Olympic Education, Olympism, Olympic Movement, Schools, Students

* Corresponding Author

Email: Hamidsafari83@yahoo.com